DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, 16 stycznia 1954 Nr 1 Poz. 1—3

TREŚĆ:

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

1

UCHWAŁA NR 1/VI/53
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 29 grudnia 1953 roku

w sprawie zadań gospodarczych wsi w świetle tez IX Plenum KC PZPR — dla przyśpieszenia rozwoju rolnictwa w latach 1954 i 1955 w województwie gdańskim.

Wojewódzka Rada Narodowa na sesji w dniu 29 grudnia 1953 roku po wysłuchaniu i przedyskutowaniu referatu o zadaniach Rad Narodowych województwa gdańskiego w świetle tez IX Plenum KC PZPR stwierdza, że: Prezydia Rad Narodowych odpowiedzialne za rozwój rolnictwa mają poważne osiągnięcia, przede wszystkim w gospodarce socjalistycznej. Zwiększyła się prężność organizacyjna i wzmocniły się politycznie Państwowe Gospodarstwa Rolne.

Ich wyniki gospodarcze są w wielu wypadkach przykładem dla młodej jeszcze gospodarki spółdzielń produkcyjnych.

W okresie ostatnich dwóch lat Rady Narodowe pod kierownictwem Partii dokonały poważnego wkładu pracy w organizowaniu nowych i umacnianiu istniejących spółdzielń produkcyjnych.

W wyniku tej pracy pomnożył się dorobek spółdzielców, wzrósł dobrobyt członków i ich rodzin. Spółdzielnie produkcyjne są przykładem dla indywidualnie gospodarujących chłopów.

Również w gospodarce indywidualnej widać wyraźny postęp w ostatnich trzech latach. Na odcinku produkcji rolnej osiągnięto w roku bieżącym przekroczenie planów wydajności z hektara niektórych upraw np. ziemniaków (120 q), buraków cukrowych (230 q).

Wydatnie wzrósł obszar kontraktacji roślin przemysłowych.

W hodowli trzody chlewnej przekroczono założenia planu na rok 1953, osiągając 56 sztuk na 100 ha użytków rolnych, a w hodowli owiec założenia planu 6-letniego, osiągając 26 sztuk na 100 ha użytków rolnych.

W upowszechnianiu wiedzy rolniczej osiągnięto planowane ilości pogadanek i prelekcji filmowych przy dobrej frekwencji słuchaczy.

Zorganizowano 20 POM-ów, które obsługują rolnictwo nowoczesnymi maszynami.

Obok tych osiągnięć w działalności Prezydiów Rad Narodowych występują poważne braki, które wpływają hamująco na rozwój rolnictwa. Mało wnikliwe analizowanie sytuacji doprowadzało niejednokrotnie do niespostrzegania i nie wykorzystywania olbrzymich rezerw. Do zasadniczych braków zaliczyć należy płynność kadr w rolnictwie. Słaba operatywność w wykonywaniu zadań, częste odrywanie pracowników służby rolnej od zasadniczych problemów i zatrudnianie ich na innych odcinkach pracy, doprowadzało do poważnych zahamowań w obsłudze terenu.

Do tego czasu niezakończono procesu zagospodarowania kilku tysięcy ha ziemi porzuconej, w skutkach czego produkcja zbóż jest o kilka tysięcy tonn mniejsza. Nie osiągnięto planowanej produkcji wydajności z hektara w roku 1953 w czterech zasadniczych zbożach kłosowych. Nie osiągnięto planowanej cyfry pogłowia w bydle rogatym. Zaniedbano zagospodarowanie łąk i pastwisk, przez co wydajność siana z hektara jest stosunkowo niska.

Zaniedbano prac nad poprawą bazy paszowej przez zbyt słabe propagowanie przed-śród- i poplonów, szczególnie w postaci wsiewek. Zbyt słaby jest rozwój współzawodnictwa w rolnictwie, jednej z zasadniczych dźwigni produkcji.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca uwagę na konieczność aktywniejszej pomocy ze strony Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych dla Państwowej Służby Rolnej, POM i PGR. Pomoc ta winna przejawiać się przede wszystkim przez częstą i wnikliwą kontrolę i analizę pracy wymienionych resortów.

Dla uniknięcia zaistniałych braków, po przeprowadzonej analizie możliwości uruchomienia rezerw według specyfiki poszczególnych powiatów i gmin, kierując się wytycznymi IX Plenum KC PZPR — Wojewódzka Rada Narodowa

postanawia:

I. w zakresie urządzeń rolnych i pełnego zagospodarowania użytków rolnych:

1. Zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych wszystkich stopni do założenia ścisłej ewidencji gruntów niezagospodarowanych, względnie niewłaściwie użytkowanych.

   Ewidencja winna być zakończona do dnia 31 stycznia 1954 r. a w miesiącu lutym należy dokonać przydziału tych gruntów do zagospodarowania w wiosennej kampanii siewnej sąsiednim PGR-om, spółdzielniom produkcyjnym, zespołom uprawowym oraz chłopom indywidualnym.

   Na gruntach wyjątkowo słabych nienadających się do uprawy utworzyć należy zespoły wypasowe, zwłaszcza owiec.

   Wzmóc należy działalność na odcinku zalesiania nieużytków i rolniczo nieopłacalnych gruntów zarówno na terenie spółdzielń produkcyjnych jak i gospodarstw indywidualnych, przestrzegając zasady, aby poszczególnym gospodarstwom rolnym nie były wydawane zezwolenia na zalesienie gruntów rolnych bez zalesienia najpierw nieużytków.

2. **W celu uregulowania stanu posiadania zobowiązuje się Prezydium Woj. RN i Prezydia PRN:**

   a) do oszacowania i uwłaszczenia w roku 1954 i 1955 — 13.937 gospodarstw, w tym roku 1954 — 10.324, wydania 10.215 aktów nadania, z czego w roku 1954 — 8.891, oraz zahipotekowania 16.136 gospodarstw, z czego w roku 1954 — 9.714;

   b) w terminie do 30 marca 1954 r. przeprowadzić ewidencję repatriantów i parcelantów przedwojennych i dokonać z nimi rozliczeń;

   c) odbudować w roku 1954 — 200 zagród, w roku 1955 — 200 zagród, zwerbować w ciągu 1955 roku — 400 rodzin na osadnictwo z powiatów kaszubskich oraz osiedlić w spółdzielniach produkcyjnych, PGR, PGL i gospodarstwach indywidualnych — 1.200 rodzin, wykorzystując w ten sposób istniejące możliwości osiedleńcze;

   d) zobowiązać Wojewódzki Zarząd Urządzeń Rolnych do przeprowadzenia na Żuławach niezbędnych regulacji i wymiany gruntów w granicach możliwości między spółdzielniami produkcyjnymi i PGR-ami, udostępniając w ten sposób wprowadzenie racjonalnej gospodarki płodozmianowej.

II. W zakresie podniesienia produkcji roślinnej i zwiększenia bazy paszowej.

W oparciu o szeroką akcję uświadamiającą i przy wprowadzeniu w życie i wykorzystaniu wszystkich wynikających

z Uchwał Rządu bodźców ekonomicznych — Prezydia Rad Narodowych winny:

1. **Przy opracowywaniu planów gospodarczych ściśle przestrzegać rejonizacji właściwych upraw, zwłaszcza roślin przemysłowo-technicznych:**

a) w powiecie Gdańsk, Nowy Dwór Gd., Malbork oraz w częściach nizinnych powiatu Elbląg i Kwidzyn wyeliminować zasiew żyta, zastępując go pszenicą, w ilości do 6.000 hektarów, oraz przechodzić z uprawy jęczmienia jarego na jęczmień ozimy, osiągając w roku 1954 w województwie 4.000 ha tej uprawy, a w 1955 roku — 5.000 ha. Przesunięcia te winny mieć miejsce przede wszystkim w spółdzielniach produkcyjnych, gdyż usprawni to znacznie organizację pracy i podniesie wydajność z ha.

b) na terenach o glebie mocnej, a szczególnie w powiatach Żuławskich należy dążyć do zwiększenia upraw roślin oleistych od 10 — 15 proc. w stosunku do roku 1953, oraz buraka cukrowego o około 10 proc. kosztem zmniejszania niektórych roślin zbożowych, jak np. mieszanki kłosowe;

c) w powiatach o ziemiach lżejszych i stosunkowo większym zagęszczeniu ludności jak Lębork, Wejherowo, Kościerzyna i innych zwiększyć uprawę lnu o 10%;

d) inne uprawy roślin przemysłowo-technicznych, utrzymać w granicach planu na rok 1954;

e) w rejonach o małym procencie trwałych użytków zielonych jak np. w powiatach Sztum i Kwidzyn zwiększyć conajmniej o 5 % uprawę roślin pastewnych, koniczyn i lucern, a na glebach lżejszych — seradeli i łubinu słodkiego;

f) w rejonach podmiejskich, a zwłaszcza w okolicach Gdyni, Gdańska, Elbląga i Tczewa zwiększyć uprawę warzyw i ziemniaków wczesnych o 20 %, a nowalii o 25 %;
Jednocześnie rejony te należy zabezpieczyć w potrzebną ilość opału i to pochodzenia miejscowego (torf, odpadki drzewne);

g) dla zabezpieczenia rejonów przemysłowych i portów w owoce należy zwiększyć obszar sadów handlowych w powiecie Kwidzyn o 50 ha, w pozostałych zaś powiatach o 20 ha — odmianami zrejonizowanymi. Ziemia zajęta pod sady winna być wykorzystana pod uprawę roślin pastewnych jednorocznych. W tym celu należy założyć odpowiednią ilość szkółek drzew owocowych.

2. **Jednym z podstawowych elementów stałego podnoszenia żyzności gleby i uzyskiwania wyższych plonów jest racjonalne stosowanie nawozów, dlatego też zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych do:**

a) zwiększenia propagandy i instruktarzu na odcinku racjonalnego przechowywania obornika i gnojówki, oraz powiększenia ich produkcji ilościowo i jakościowo poprzez wykorzystywanie na ściółkę torfu, słomy ciętej, liści itp., jak również zorganizowania pokazowej produkcji obornika syntetycznego. Należy założyć w tym celu 4.000 punktów przechowywania obornika;

b) zwiększenia propagandy i instruktarzu w zakresie produkcji kompostów przez wykorzystywanie wszelkich odpadków gospodarczych i szlamu z rowów melioracyjnych. W roku 1954 należy założyć 3.400 kup kompostowych;

c) specjalną uwagę należy zwrócić na odcinek wapnowania pól — w roku 1954 winno być zwapnowane 20 % powierzchni użytków rolnych, a w roku 1955 — 25 %. Wapnowanie winno szczególnie być stosowane pod rośliny motylkowe, pastewne, oraz przemysłowo-techniczne, wykorzystując w całości wapno defekacyjne;

d) pełnego wykorzystania i racjonalnego stosowania całej przyznanej puli nawozów sztucznych. Dotyczy to specjalnie powiatów słabo rozprowadzających nawozy, jak Kwidzyn, Elbląg, Sztum i Gdańsk. Zastosować należy wysiew ziarna z superfosfatem granulowanym na powierzchni conajmniej 1.000 ha w każdym powiecie.
W rejonach leśnych stosować należy popiół drzewny jako nawóz potasowo-wapienny.
Celem racjonalnego zasilania roślin należy stosować trójpoziomowe nawożenie (pod korzeń, pogłównie i przed siewem);

e) w związku ze słabą siłą nawozową dla polepszenia strukturalności gleby, należy w większym stopniu stosować wsiewki i poplony na przyoranie.
Należy dążyć do tego, aby zasiew poplonów objął od 10 — 20 % powierzchni po roślinach kłosowych.

3. **Zobowiązać służbę rolną Rad Narodowych i służbę agronomiczną POM do dopilnowania terminowego przeprowadzenia wszystkich prac rolnych w najdogodniejszych warunkach agrotechnicznych naszego województwa, a mianowicie należy:**

a) dążyć do wykonania na całej powierzchni gruntów odpowiednio głębokiej orki;

b) stosować orki z przedpłużkami przynajmniej na 10 % powierzchni gruntów ornych w 1954 r. i na 15 % powierzchni w 1955 r.;

c) propagować włókowanie wiosenne wszystkich pól zaoranych jesienią oraz bronowanie wiosenne pszenicy ozimej i zbóż jarych;

d) przestrzegać terminów siewów w powiatach wyżynnych: żyta od 5-go do 15-go września, pszenicy od 10 do 25 września; w powiatach nizinnych żyta od 10 do 30 września, pszenicy od 15 września do 1 października, oraz poplonów ozimych od 20 sierpnia do 20 września;

e) dążyć do wykonania siewów zbóż systemem krzyżowym w roku 1954 na powierzchni 8 % zasiewów zbóż, a w roku 1955 na 12 % powierzchni roślin zbożowych;

f) dążyć do wprowadzania sadzenia ziemniaków systemem gniazdowo-kwadratowym na powierzchni stanowiącej w roku 1954 — 3 %, zaś w roku 1955 — 5 % ogólnego areału ziemniaków.

4. **Specjalną uwagą winny otoczyć Prezydia Rad Narodowych zagadnienie walki z chwastami i chorobami roślin W tym celu należy:**

a) dokonywać zasiewu ziarnem zaprawionym i to: pszenicy w 100 %, żyta conajmniej w 80 % i innych zbóż conajmniej w 60 %;

b) zmobilizować do zwalczania chwastów całe społeczeństwo, włączając masowe organizacje społeczne, młodzieżowe i szkoły.
Zwalczanie chwastów winno być przeprowadzone środkami mechanicznymi oraz przy pomocy dostępnych środków chemicznych. W stosunku do opornych, przeszkadzających w zwalczaniu tej plagi, stosować należy energicznie sankcje karne, w myśl obowiązujących w tym zakresie przepisów;

c) w celu należytego przygotowania zwalczania słodyszka rzepakowego i stonki ziemniaczanej, POM-y wyremontują do dnia 1-go lutego cały posiadany sprzęt i aparaturę ochrony roślin;

d) w pobliżu wykrytych ognisk stonki ziemniaczanej zakładać należy jedno do dwóch poletek chwytnych w każdej gromadzie i przeprowadzać stałą i dokładną ich kontrolę. Przy pracach tych należy ściśle wykonywać instrukcję i zarządzenia władz centralnych.

5. **Dla zapewnienia potrzebnego materiału siewnego i materiału na reprodukcję zbóż należy:**

a) podwyższyć w 1954 produkcję nasion kwalifikowanych zbóż ozimych o 20 % a więc do 7.100 ton, oraz w zbożach jarych o 14 % czyli do 4.100 ton;

b) założyć w roku 1954 pola nasienne w 330 spółdzielniach produkcyjnych, a w roku 1955 w pozostałych spółdzielniach;

c) w gromadach spółdzielczych założyć w roku 1954 — 100 gospodarstw reprodukcyjnych, w roku zaś 1955 założyć w 400 następnych gromadach gospodarstwa reprodukcyjne;

d) zorganizować 12 gospodarstw nasiennych dla produkcji nasion w stopniu oryginału w spółdzielniach produkcyjnych i gospodarstwach władania publicznego;

e) zwiększyć poprzez Centralę Nasienną kontraktację nasion roślin pastewnych w roku 1954 o 20 %, wprowadzając w roku 1955 dodatkowo kontraktację łubinu pastewnego w powiatach kościerskim i starogardzkim na obszarze 80 ha, wprowadzić kontraktację seradeli w powiecie Kartuzy, Kościerzyna, Lębork, Starogard i Wejherowo na obszarze 100 ha oraz wprowadzić do uprawy i kontraktacji nasiona kapusty pastewnej;

f) otoczyć poprzez służbę rolną, POM-y i Centralę Nasienną specjalną opieką spółdzielnie produkcyjne i gospodarstwa nasienne;

g) Prezydia Rad Narodowych dopilnują, aby dostawy nasion zbóż siewnych oraz wymiana ziarna siewnego odbywały się w terminach gwarantujących pełne ich wykorzystanie.

6. Przez ścisłe stosowanie i realizację zadań wymienionych w poprzednich punktach niniejszej uchwały należy osiągnąć wzrost plonów w stosunku do planu na rok 1953: w powiatach wyżynnych o ziemiach lekkich ,jak Kartuzy, Kościerzyna, Wejherowo (z wyjątkiem Płyty Puckiej) i w niektórych gminach leśnych w starogardzkim (Osiek, Osieczna) i kościerskim (Lipusz, Dziemiany), o 1 q z ha w zbożach i o 10 % w ziemniakach, natomiast na Żuławach i glebach mocnych powiatów Kwidzyn i Tczew o 2 q z ha roślin zbożowych, 10 % plonów ziemniaków i 12 % buraka cukrowego.

7. Jednym z podstawowych warunków podniesienia stanu pogłowia zwierząt gospodarskich i jego produktywności jest zabezpieczenie odpowiedniej ilości pasz.

Zasadniczą podstawą w bazie paszowej są trwałe użytki zielone dlatego należy dążyć do podniesienia wydajności łąk i pastwisk na powiatach wyżynnych o 25 %, na Żuławach zaś o 40 % w stosunku do już uzyskiwanych zbiorów.

W tym celu:

a) Zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych i służbę agronomiczną POM do zmobilizowaniach chłopów do właściwej pielęgnacji, nawożenia i użytkowania łąk i pastwisk. Pielęgnację i nawożenie należy stosować systemem trzyokresowym, to jest: w okresie jesiennym, wiosennym i po pierwszym pokłosie oraz przez rozgrabianie kretowisk, oczyszczanie rowów, wycinanie krzaków, nawożenie organiczne, a zwłaszcza kompostami. Nawożenie pomocnicze należy stosować na jesieni i to potasowo-fosforowe lub też przez wapnowanie. Po pierwszym pokosie należy stosować nawożenie gnojówką lub nawozami szybko działającymi z jednoczesnym lekkim zabronowaniem użytku zielonego. Wszystkie łąki zmeliorowane należy silnie wapnować lecz tylko w tym roku, kiedy nie stosujemy nawożenia organicznego.

b) Zobowiązuje się Prezydia Powiatowych Rad Narodowych w Lęborku, Nowym Dworze Gd. i Pruszczu Gdańskim do opracowania planów, jak najracjonalniejszego użytkowania kompleksów łąk i pastwisk znajdujących się w dolinie rzeki Łeby i Wisły, biorąc pod uwagę przekazanie odpowiednich kompleksów PGR-om spółdzielniom produkcyjnym i grupom kośnym oraz zorganizowanie zespołów wypasowych. Tereny te należy oddać w kilkuletnie użytkowanie. Ponadto rozważyć należy możliwość zorganizowania na terenie doliny rzeki Łeby zespołów PGR o charakterze łąkarskim.

8. W celu podniesienia wydajności łąk, pastwisk i gruntów ornych, zwłaszcza na Żuławach, zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Wodno-Melioracyjny i podległy mu aparat do wykonania następujących zadań w roku 1954-tym:

a) dokonać budowy rowów nowych i renowacji rowów starych na łąkach i pastwiskach na powierzchni 1.813 ha;

b) dokonać melioracji i zagospodarować łąki i pastwiska przez pełną uprawę na obszarze 1.930 ha, przez nawożenie na obszarze 1.300 ha i przez podsiew na obszarze 130 ha;

c) zastosować nawadnianie łąk i pastwisk na obszarze 2.012 ha;

d) dokonać renowacji rowów na obszarze 360 ha i drenowania kreciego na obszarze 1.485 ha;

e) uregulować rzeki i kanały na łącznej długości 62 km, dokonać renowacji obwałowań względnie usypać nowe wały na długości 30 km;

f) wybudować 50 studni oraz założyć 4 wodociągi wiejskie;

g) z obiektu Moście Błota w powiecie wejherowskim oddać do eksploatacji 1.200 ha użytków zielonych;

k) dla stworzenia warunków lepszej konserwacji i właściwej eksploatacji urządzeń wodno-melioracyjnych na terenie Żuław, należy zorganizować specjalnie wyodrębnioną jednostkę służby wodno-melioracyjnej;

i) biorąc pod uwagę duży stopień zużycia urządzeń pompowych należy zabezpieczyć dostawę części zamiennych przez zakłady przemysłu terenowego. Dla stałego zabezpieczenia dobrej obsługi stacji pomp — Wojewódzki Zarząd Wodno-Melioracyjny winien przeszkolić obsługę tych stacji w ciągu 1954 r;

j) celem zapobieżenia niszczeniu łąk i urządzeń melioracyjnych Prezydia Rad Narodowych dopilnują, by na ich terenie nie miała miejsca dzika eksploatacja pokładów torfowych. Wydobywanie torfu winno być prowadzone w sposób planowy i zorganizowany.

9. Celem zwiększenia konserwacji urządzeń wodno-melioracyjnych i podniesienia przez to plonów z trwałych użytków zielonych i gruntów ornych — zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych oraz służbę melioracyjną do przeprowadzenia szerokiej akcji społecznej (czyn melioracyjny) dla wykonania konserwacji rowów na gruntach ornych na długości 5.530 km, konserwacji drenowań na obszarze 45.000 ha, a na łąkach i pastwiskach — konserwacji rowów na długości 7.930 km i pielęgnacji łąk i pastwisk na obszarze 9.390 ha. Zakres czynu melioracyjnego winien wzrosnąć o 40 % w stosunku do roku 1953.

10. Zobowiązać Prezydia Rad Narodowych do rozwinięcia szerokiej propagandy i instruktarzu na odcinku podniesienia wartości siana i wykorzystania pastwisk przez:

a) wczesne koszenie łąk,

b) powszechne stosowanie suszenia siana na kozłach,

c) wykorzystanie ostatniego pokosu łąk jako surowca do sporządzania kiszonek,

d) racjonalne użytkowanie pastwisk metodą palikowania inwentarza lub wypasania systemem kwartałowym.

e) Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do rozpracowania problemu sztucznego suszalnictwa pasz zielonych w terminie do dnia 1 maja 1954 r.

11. Zobowiązać Prezydia Rad Narodowych do propagowania i upowszechnienia siewu przedplonów, wśródplonów i poplonów ozimych w każdym gospodarstwie rolnym. Należy dążyć by:

a) poplony zasiać na 20 % powierzchni zajętej pod rośliny kłosowe, a z tego przynajmniej 10 % przeznaczyć na skarmianie;

b) w powiatach o ziemiach lżejszych jak: Wejherowo, Kartuzy, Kościerzyna oraz na terenie poszczególnych gmin o glebach lekkich, stosować wsiewki seradeli na powierzchni 40 % upraw pod roślinami kłosowymi;

c) zasiewy poplonów ozimych zwiększyć do 10 % w stosunku do areału upraw ziemniaków i innych roślin wymagających późnych zasiewów.

12. Zobowiązać Prezydia Rad Narodowych do przeprowadzenia instruktarzu w celu podniesienia plonów roślin korzeniastopastewnych przez:

a) dobór odpowiednich stanowisk i nawożenie,

b) wczesne zasiewy i stosowanie wsiewek w rośliny zbożowe,

c) przez racjonalną pielęgnację (niszczenie chwastów).

13. Zobowiązać Prezydia Rad Narodowych do zwiększenia instruktarzu i propagandy w kierunku należytej konserwacji pasz i sporządzania kiszonek w ilości conajmniej po 2 tony na sztukę dorosłego bydła rogatego, wykorzystując wszystkie liście buraczane, ziemniaki, przeznaczone na paszę różne zielonki i odpadki przemysłu rolnego.

III. W zakresie rozwoju hodowli zwierząt i podniesienia ich produkcyjności:

Teren województwa gdańskiego posiada sprzyjające warunki dla rozwoju hodowli, a zwłaszcza bydła rogatego.

Dlatego też należy w roku 1954 osiągnąć następującą obsadę na 100 ha użytków rolnych:

bydła rogatego	— 37,8 sztuki (w tym krów 24,1 szt.),
trzody chlewnej	— 58,4 sztuki,
owiec	— 29 sztuk.

W 1955 roku należy osiągnąć:

bydła rogatego	— 40,4 sztuki (w tym krów 25,7 szt.),
trzody chlewnej	— 61,7 sztuki,
owiec	— 32,2 sztuki.

Za okres dwóch lat da to wskaźnik wzrostu w:

bydle rogatym	— 113,9	szt.,
owcach	— 121,2	szt.,
trzodzie chlewnej	— 115	szt.

Zadania dla poszczególnych powiatów w zakresie wzrostu pogłowia przedstawia załącznik do niniejszej uchwały.

Specjalną troską Prezydia Rad Narodowych winny otoczyć hodowlę zespołową w spółdzielniach produkcyjnych.

W oparciu o przyrost naturalny wkłady członkowskie i zakupy zwierząt tak z kredytów P.I. jak i ze środków własnych, zakłada się następujący wzrost hodowli w spółdzielniach na dzień 31 grudnia 1954 r. w stosunku do wyników osiągniętych na dzień 30 września 1953 r.: w bydle rogatym o 56,7 %, w owcach o 120,7 %, w trzodzie chlewnej o 150,7 %, co w przeliczeniu na 100 ha użytków rolnych da łącznie z inwentarzem przyzagrodowym obsadę 37,5 sztuk bydła, 30,9 sztuk owiec i 62,6 sztuk trzody chlewnej.

Dla wykonania tych zadań zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych wszystkich stopni do:

1. **W dziale hodowli bydła rogatego:**
   a) zwiększenia kontraktacji cieliczek użytkowo-hodowlanych w 1954 r. o 50 %, tj. do 3.300 szt., a w ciągu 1955 r. o dalsze 50 % — tj. do 4.950 sztuk.
   Nasilić przy tym należy kontraktację cieliczek użytkowych, zwłaszcza w powiatach: Kartuzy, Kościerzyna i Wejherowo.
   b) rozpoczęcia w roku 1954 kontraktacji jałowic i buhajow hodowlanych w miarę posiadanego materiału wyjściowego,
   c) zwiększenia kontraktacji cieląt rzeźnych o 10 % w stosunku do 1953 r.
   W wyniku szerokiej kontraktacji sztuk użytkowo-hodowlanych należy dokonać przerzutów z terenów dobrze zaopatrzonych w bydło rogate na tereny posiadające większe ilości użytków zielonych — Żuławy.
2. **W dziale hodowli owiec należy:**
   a) zapewnić zaopatrzenie spółdzielni produkcyjnych i chłopów indywidualnych w maciorki hodowlane, zwłaszcza na terenie powiatów wyżynnych i powiatu kwidzyńskiego;
   b) przez szeroką propagandę i usprawnienie zaopatrzenia punktów wymiany wełny wpłynąć na zahamowanie nadmiernego uboju gospodarczego młodych skopków, gdyż wczesne ich wybijanie powoduje straty w produkcji wełny i żywca sięgające do 50 %.
3. **W dziale hodowli trzody chlewnej:**
   a) przez zwiększenie instruktarzu fachowego i opieki zooweterynaryjnej, należy uzyskać większą ilość odchowanych prosiąt od jednej maciory, zakładając, że zamiast 9,2 uzyska się w 1955 r. 11,2 prosiąt od maciory całorocznie użytkowanej;
   b) zaopatrzyć należy spółdzielnie produkcyjne i gospodarstwa indywidualne w hodowlane maciorki w ilości 2.000 sztuk w 1954 r. i 2.400 sztuk w 1955 r.
4. **W celu zapewnienia możliwie najwyższego przyrostu naturalnego, zobowiązuje się Prezydia Powiatowych Rad Narodowych do opracowania siatki stacji kopulacyjnej w stosunku do ilości materiału żeńskiego.** Punkty kopulacyjne winny być bezwzględnie obsadzane właściwymi reproduktorami a mianowicie:
   a) w celu zabezpieczenia potrzebnej ilości rozpłodników należy powiększyć bazę ich odchowu przez zorganizowanie dalszych ferm reprodukcyjnych w spółdzielniach produkcyjnych:
   w 1954 r. do 8 ferm bydła, do 10 ferm trzody i do 7 ferm owiec,
   w r. 1955 do 15 ferm bydła do 14 ferm trzody i 14 ferm owiec,
   b) Biorąc pod uwagę kierunki hodowli w poszczególnych powiatach należy znacznie zwiększyć ilość gospodarstw hodowlanych w gospodarce indywidualnej z nastawieniem na produkcję: w powiatach Kwidzyn, Sztum i Starogard — buhajków, w powiatach Kwidzyn, Sztum, Tczew i Kartuzy — knurów, a w powiatach Kwidzyn, Sztum, Wejherowo, Kartuzy i Kościerzyna — tryków.
   W 1954 r. odchować należy w gospodarstwach — poza PGR-ami — 114 buhajów, 250 knurów, 164 tryków.
5. **Stan ilościowy koni należy utrzymać na dotychczasowym poziomie z tym,** że należy skierować wysiłki w kierunku poprawienia ich jakości przez właściwy odchów źrebiąt — szczególnie w rejonie hodowlanym koni typu sztumskiego.
6. **Podnieść należy stan pogłowia drobiu w 1954 r.** w kurach o 10%, gęsiach o 5%, w kaczkach o 4%, z tym, że w spółdzielniach produkcyjnych wzrost ten winien być znacznie intensywniejszy. Wskaźnik wzrostu w stosunku do 1953 r. będzie wynosił w spółdzielniach produkcyjnych 508%. Wzrost ten uzyska się przez zwiększoną produkcję drobiu z wylęgu sztucznego w ilości 265 tys. sztuk piskląt. Również należy znacznie rozszerzyć hodowlę pszczół, co ściśle wiąże się z zaplanowanym wzrostem upraw roślin motylkowych i oleistych.
   Przyrost ten w ciągu 1954 roku winien wynosić 15 %, a w ciągu 1955 roku — dalsze 20 %.
7. **W celu zwiększenia ilości stanowisk dla inwentarza, szczególnie w spółdzielniach produkcyjnych — Prezydia Powiatowych Rad Narodowych winny zwrócić uwagę na możliwości używania materiałów miejscowych przy budowie pomieszczeń dla:**
   a) trzody chlewnej — przez stosowanie wychowu szałasowego,
   b) bydła — przez stosowanie wychowu budkowego cieląt,
   c) drobiu — przez przeprowadzenie remontu i adaptacji pomieszczeń nadających się do prowadzenia w nich hodowli drobiu.
8. **Dla zapewnienia wysokiej wydajności jednostkowej zwierząt i stałego powiększania się masy towarowej artykułów pochodzenia zwierzęcego należy:**
   a) upowszechnić metody racjonalnego żywienia i pielęgnacji zwierząt,
   b) zorganizować stałą obsługę zwierząt w spółdzielniach produkcyjnych,
   c) zwiększyć ilość zwierząt objętych kontrolą użytkowości,
   d) zabezpieczyć wykonywanie wszystkich prac i zabiegów zoo-technicznych przez właściwe ustawienie Państwowej Służby Rolnej w Prezydiach Powiatowych Rad Narodowych,
   e) włączyć pracowników aparatu skupu poszczególnych central branżowych do zagadnień związanych z realizacją wzrostu hodowli w latach 1954/55,
   f) wytypować w gromadach najlepszych hodowców z pośród mało- i średniorolnych chłopów, przeszkolić ich na kursach i powierzyć im funkcje gromadzkich przodowników hodowli.
9. **W celu podniesienia zdrowotności zwierząt i racjonalnej pielęgnacji należy:**
   a) położyć główny nacisk w pracy terenowej służby weterynaryjnej na zagadnienie zapobiegania chorobom zwierząt przez polepszenie warunków zoo-higieny zwierząt i pomieszczeń oraz upowszechnianie pogadanek z zakresu podstawowych wiadomości o wiedzy weterynaryjnej,
   b) związać pracę oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa z terenową służbą weterynaryjną dla utworzenia pomocy w organizowania akcji profilaktycznej na terenie poszczególnych gmin,
   c) ściśle przestrzegać przez służbę weterynaryjną obowiązku przeprowadzania dwukrotnie w ciągu roku dokładnych przeglądów inwentarza żywego w spółdzielniach produkcyjnych, połączonych z selekcją sztuk nieproduktywnych względnie chorych, a nie nadających się do leczenia,
   d) przeszkolić w ciągu 1954 roku przodowników weterynaryjnych dla wszystkich spółdzielni produkcyjnych, w których prowadzona jest hodowla zespołowa oraz dla gromad indywidualnych o dużym nasileniu hodowli.
   e) dodatkowo zorganizować 4 punkty weterynaryjne, a to w powiatach: Kościerzyna, Lębork, Wejherowo i Malbork, oraz zorganizować 6 podpunktów pomocy weterynaryjnej w obwodach rolnych miast Gdańsk i Gdynia.
   W roku 1955 należy uruchomić dodatkowe punkty w powiatach Elbląg, Kartuzy, Sztum i Gdańsk.
   f) zwiększyć w ciągu 1954 r. szczepienia ochronne trzody chlewnej o 10 %, a kur o 20 % w stosunku do roku 1953,
   g) zwiększyć walkę z jałowością, brucellozą i gruźlicą bydła przez przeprowadzanie badań zdolności rozpłodników i wykluczania niepłodnych oraz drogą zwiększenia ilości sztucznego zapładniania krów.

h) przeprowadzić przed okresem pastwiskowym w 1954 r. odrobaczenie bydła w podejrzanych stadach.

IV. W zakresie zwiększenia mechanizacji prac rolnych i pomocy sąsiedzkiej:

1. Prezydia Rad Narodowych dopilnują, aby dekret o pomocy sąsiedzkiej był podstawową bronią przed kułackim wyzyskiem.

W związku z tym zobowiązuje się Prezydia Gminnych Rad Narodowych do zatwierdzania na posiedzeniach na 3 tygodnie przed każdą kampanią sezonową planu pomocy sąsiedzkiej, ściśle powiązanego z pracą GOM — tak, aby umożliwić korzystanie z maszyn ośrodka chłopom mało- i średniorolnym, a w pierwszym rzędzie chłopom nie posiadającym koni.

2. Zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych do uaktywnienia działalności komitetów członkowskich, których czołowym zadaniem jest realizowanie planu pomocy GOM, dopilnowanie stanu gotowości maszyn przed każdą kampanią i kierowanie słuszną polityką w zróżnicowaniu stosowanych opłat za dokonane usługi w zależności od wielkości gospodarstwa.

3. Zobowiązuje się GOM-y do wyremontowania całego sprzętu do wiosennej akcji siewnej w terminie do dnia 15 marca 1954 r. a sprzętu żniwno-omłotowego w terminie do dnia 14 maja 1954 r.

4. Zobowiązuje się Ekspozyturę Okręgową CZ.POM do zorganizowania w latach 1954/55 dwóch POM-ów zgodnie z zatwierdzoną już lokalizacją.

a) W roku 1954 należy wybudować w istniejących POM-ach 7 warsztatów mechanicznych, 12 szop na maszyny i narzędzia rolnicze, 10 budynków mieszkalnych 4-ro rodzinnych, 6 internatów dla traktorzystów, oraz trzy budynki administracyjno-socjalne,

b) Celem zapewnienia należytej obsługi posiadanego parku i wykonania nałożonych zadań należy przeszkolić na kursach w latach 1954/55:

220 brygadzistów,
600 traktorzystów,
400 traktorzystów na ciągniki gąsienicowe,
15 kombajnerów,
20 elektryków,
12 starszych mechaników,
15 kierowników warsztatów,
25 mechaników rejonowych,
70 agronomów rejonowych,
20 starszych agronomów.

c) W roku 1954 należy obsłużyć posiadanym parkiem maszynowo-traktorowym 262 tysiące ha gruntów przeliczeniowych, ze szczególnym wykorzystaniem parku przy ciężkich pracach polowych.

5. Zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych do ścisłej kontroli gotowości parku POM i GOM przed każdą kampanią, jak również do dopilnowania wykonania prac pod względem jakości i terminowości.

6. Zobowiązuje się wszystkie POM-y do zakończenia remontów zimowych sprzętu do akcji wiosennej do dnia 1 marca 1954 r. a sprzętu żniwno-omłotowego do dnia 15 maja 1954 r.

7. W celu należytego wykorzystania parku maszyn rolniczych i ciągników należy:

a) zwiększyć wydajność ciągników na siłę 15 KM do 280 ha rocznie,

b) Zwiększyć wydajność siewników zbożowo-traktorowych do 120 ha, snopowiązałek do 60 ha, kosiarek do 40 ha, kopaczek do 30 ha, sadzarek do 30 ha, kombajnów do 300 ha. Wykorzystać wszystkie możliwości mechanizacji procesów pracy przy produkcji roślinnej.

W większym niż dotąd stopniu stosować należy we wszystkich pracach uprawowych agregatowanie maszyn, co znacznie wpłynie na ich wydajność.

V. W zakresie dalszego rozwoju i umacniania spółdzielni produkcyjnych należy:

1. W początkach 1954 r. przeprowadzić podział spółdzielni produkcyjnych pomiędzy instruktorów rachunkowości, agronomów rejonowych POM i instruktorów wydziałów politycznych POM w ten sposób, że obsługa przez wyżej wymienionych trwać będzie w spółdzielniach przez cały rok bez dokonywania zmian, co zwiększy odpowiedzialność tych pracowników za wzrost produkcji i pełną realizację planów gospodarczych.

2. W okresie zimowym dokonać wraz z zarządami spółdzielni stałego przydziału członków do brygad i grup, przydzielając brygadom na stałe narzędzia pracy i pola do uprawy.

Wspólnie z agronomami POM należy wyłonić z brygad grupy wysokich urodzajów oraz wprowadzić w życie premiowanie w naturze za produkcję ponadplanową.

3. W okresie miesiąca lutego i marca poddać analizie ustalone normy pracy we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych, aktualizując je o wzorcowe normy pracy.

4. W roku 1954 przeszkolić w Ośrodku Szkolenia Kadr Spółdzielczości Produkcyjnej 60 przewodniczących na 45-dniowym kursie, 100 brygadierów upraw polowych, szczególnie ze spółdzielni największych, na 21-dniowym kursie, 130 księgowych na kursach 90-dniowych — w terminie do dnia 20 czerwca 1954 r.

Ponadto przeszkolić należy 40 wytypowanych ze spółdzielń rzemieślników, szczególnie budowlanych, a przede wszystkim cieśli i murarzy.

5. W okresie podziału dochodów — drogą przekonywania zarządów spółdzielń — wyłonić większe jak w roku ubiegłym fundusze statutowe, a szczególnie fundusz inwestycyjny i społeczny tak, aby średnia w skali wojewódzkiej wynosiła conajmniej 11% dla funduszu inwestycyjnego i 3% dla funduszu społecznego.

6. Zobowiązać Prezydia Powiatowych Rad Narodowych do systematycznego obsługiwania zebrań spółdzielczych, nauczania spółdzielców rządzenia sprawami swoich spółdzielni w oparciu o statut, oraz do wzmożenia walki z marnotrawstwem w spółdzielniach produkcyjnych i kradzieżą mienia społecznego.

7. W okresie miesiąca stycznia i lutego w spółdzielniach słabych gospodarczo i organizacyjnie przeprowadzić szkolenie na tematy organizacji pracy — przez agronomów POM, instruktorów Prez. PRN i instruktorów wydziałów politycznych POM.

Prezydia Gminnych Rad Narodowych winny w większym niż dotychczas stopniu zainteresować się pracą nad umacnianiem i budową nowych spółdzielni według opracowanych w tym celu wytycznych.

Pracowników wydziałów rolnictwa i leśnictwa zobowiązuje się do prowadzenia ścisłej kontroli nad wykonawstwem prac prowadzonych przez POM-y na podstawie zawartych umów. Kontrola ta winna mieć szczególnie na uwadze sprawdzenie jakości i terminowości wykonywanej pracy.

8. Drogą pracy wyjaśniającej w większym niż dotąd stopniu udzielać spółdzielniom pomocy w mobilizacji członków i domowników w pracy zespołowej przez popularyzowanie osiągnięć przodowników pracy i wykazywanie ociągających się.

VI. W zakresie Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Dla podniesienia plonów oraz celem prowadzenia właściwej gospodarki, zobowiązuje się PGR-y do:

a) opracowania płodozmianów długoletnich przynajmniej w 50% ilości gospodarstw. W pozostałych zaś gospodarstwach należy przestrzegać właściwego zmianowania upraw;

b) osiągnięcia — zwłaszcza na Żuławach — stabilizacji załóg poprzez poprawę warunków bytowych i kulturalnych robotników stałych i sezonowych oraz podniesienie ich fachowych kwalifikacji;

c) przeprowadzenia w roku 1954 werbunku i zwiększenia przez to ilości pracowników stałych na Żuławach conajmniej o 2.000 osób;

d) podniesienia wydajności traktorów i maszyn przez dokładniejsze remonty, usprawnienie organizacji pracy i upowszechnianie agregatowania;

e) podniesienia poziomu organizacji pracy przez utworzenie brygad polowych i hodowlanych. Ściśle przestrzegać należy przy tym układów o pracy, dopilnować stosowania norm oraz przydzielać brygadom określone odcinki pracy;

f) osiągnięcia znacznego obniżenia kosztów własnych, wzmożenia walki z marnotrawstwem, kradzieżą i niedbalstwem;

g) powszechnego stosowania najnowszych osiągnięć nauki rolniczej, zwiększenia mechanizacji pracy, w szczególności mechanizacji prac w gospodarce hodowlanej oraz robót pomocniczych. Ściśle przestrzegać przy tym należy terminowego i planowego wykonywania zaplanowanych prac.

VII. W zakresie podniesienia wiedzy rolniczej należy:

1. Zobowiązać Prezydium Woj. RN i Prezydia Powiatowych Rad Narodowych do przeprowadzenia pogadanek fachowo-rolniczych przez swój aparat i aparat lektorski w następującym zakresie:

a) w okresie jesienno-zimowym — 6.115 pogadanek,

b) w okresie wiosny i lata — 2.750 pogadanek,

c) wyświetlić 2.140 filmów fachowych połączonych z pogadankami,

d) założyć 600 poletek propagandowo-szkoleniowych,

e) zorganizować 60 wycieczek chłopów indywidualnych do zakładów naukowych i przodujących spółdzielni produkcyjnych,

f) zorganizować w 5-ciu powiatach wojewódzkie wystawy rolnicze,

g) zwiększyć za pośrednictwem prasy miejscowej, radia i radiowęzłów propagandę najnowszych zdobyczy agro- i zootechnicznych. Lektorów upowszechnienia wiedzy rolniczej zobowiązuje się do uterenowania wygłaszanych pogadanek i do ścisłej współpracy z rejonowymi agronomami POM i gminnymi instruktorami rolnymi celem uzyskania należytych efektów produkcyjnych.

2. Zobowiązać Instytuty Naukowe i ich personel fachowy do wymiany doświadczeń i współpracy ze spółdzielniami produkcyjnymi i chłopami indywidualnie gospodarującymi w celu udzielania im pomocy i dokonywania wymiany doświadczeń.

VIII. W zakresie organizacji pracy i współdziałania z organizacjami masowymi należy:

1. Opracować plan przeniesienia do gromad treści niniejszej uchwały w terminie do dnia 15 lutego 1954 r. celem przedyskutowania jej zadań z chłopami.

2. Zobowiązać członków Rad Narodowych wszystkich stopni do obsłużenia w tym celu zwoływanych gromadzkich narad sprawozdawczych.

3. W związku ze zbliżającym się okresem reorganizacji aparatu rolnictwa w Prezydiach Rad Narodowych — opracować do dnia 31 stycznia 1954 r. plan przeniesień fachowców rolników z innych instytucji nie związanych z rolnictwem. Równocześnie dokonać przesunięć w dotychczasowym aparacie.

4. Uzupełnić skład komisji rolnictwa i leśnictwa Rad Narodowych. Komisje te winny dokonywać systematycznej i wnikliwej kontroli prac aparatu roinego Prezydiów Rad Narodowych oraz innych instytucji związanych z zagadnieniami wsi.
Pierwsza kontrola winna być dokonana w terminie do dnia 30 stycznia 1954 r.

5. Dla uaktywnienia prac wszystkich ogniw Związku Samopomocy Chłopskiej zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych wszystkich stopni do spowodowania obecności członków zarządów Związku Samopomocy Chłopskiej na sesjach, posiedzeniach i naradach terenowych Rad Narodowych i ich Prezydiów, poświęconych zagadnieniom wsi.
Związek Samopomocy Chłopskiej winien ożywić swą działalność, szczególnie w prowadzeniu pracy uświadamiającej i propagandowej w zakresie upowszechniania przodujących osiągnięć i doświadczeń w rolnictwie, organizowaniu kół hodowców i plantatorów roślin przemysłowych itd.
Koniecznym jest ożywienie działalności kół Gospodyń Wiejskich i organizowanie konkursów hodowlanych, a szczególnie rozwijanie współzawodnictwa o wzrost produkcji rolnej w gromadzie i między gromadami.
W tym celu Związek Samopomocy Chłopskiej i wydziały rolnictwa i leśnictwa Prezydiów Rad Narodowych winny dotrzeć do wszystkich gromad z zagadnieniami przyśpieszenia rozwoju rolnictwa w latach 1954-55, i w terminie do 15 lutego 1954 roku przeprowadzić narady dla podjęcia zobowiązań produkcyjnych.
Komisje rolne Rad Narodowych winny w swej działalności współdziałać ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej:

6. Prezydia Rad Narodowych zwrócą się do Związku Młodzieży Polskiej z apelem o zapewnienie przodującej roli młodzieży wiejskiej i jej szerokiego udziału w podnoszeniu wszystkich dziedzin produkcji rolnej w gromadzie, oraz ożywienia jej życia społecznego i kulturalnego.

W celu zapewnienia chłopom pracującym niezbędnych warunków dla wzrostu produkcji rolnej należy rozszerzyć i usprawnić działalność Rad Narodowych w zakresie przemysłu terenowego, obrotu towarowego i w dziedzinie usług kulturalno-socjalnych. W związku z tym Wojewódzka Rada Narodowa postanawia:

I. W zakresie przemysłu terenowego.

a) W latach 1954-55 należy szczególnie rozwijać te gałęzie przemysłu terenowego, które bezpośrednio mogą dopomóc wsi w podniesieniu gospodarki rolnej.
Zakłada się przy tym wzrost wartości produkcji w 1955 r. w stosunku do 1953 r.:

w przemyśle metalowym	o	46%
w przemyśle drzewnym	o	33%
w przemyśle chemicznym	o	67%
w przemyśle mat. budowl.	o	30%

b) Należy wprowadzić do produkcji przemysłu drobnego wyroby bezpośrednio zaspakajające potrzeby wsi jak np.: części do maszyn rolniczych, wozy gospodarskie i okucia do wozów, sprzęt i narzędzia rolnicze, uprząż konną, wyroby bednarskie, naczynia gliniane i kamionkowe, półfabrykaty budowlane, środki owadobójcze, artykuły gospodarstwa domowego itp.

c) Dla stworzenia lepszych warunków zbytu nadwyżek niektórych artykułów roślinnych i zwierzęcych, a w szczególności warzyw, owoców, jagód,, ziół, drobiu, królików itp. i usprawnienie zaopatrzenia miast w przetwory tych produktów należy wydatnie rozwinąć terenowy przemysł spożywczy.
Zakłada się, że w roku 1955 wartość produkcji tej gałęzi przemysłu wzrośnie w stosunku do 1953 r. conajmniej o 233%.

d) Idąc w kierunku coraz lepszego zaspokajania potrzeb ludności należy wydatnie rozszerzyć sieć i zakres usług, zarówno przemysłowych jak i nieprzemysłowych. Przy planowaniu nowych punktów usługowych należy brać pod uwagę dotychczasową niewłaściwą ich lokalizację i dążyć do jej poprawienia.
Szczególnie należy rozwinąć sieć punktów kowalsko-ślusarskich, kołodziejskich, rymarskich, szewskich, krawieckich itp. W stosunku do roku 1953 stan punktów usługowych należy zwiększyć w roku 1954 o 22%, a w r. 1955 o 42%.

c) Prezydia Rad Narodowych otoczą opieką rzemieślników indywidualnych, stwarzając im odpowiednie warunki pracy, oraz zaopatrując ich w niezbędne surowce.

II. W zakresie obrotu towarowego.

a) Należy uruchomić na terenie wsi w ciągu najbliższych 2 lat conajmniej 522 sklepów i 250 punktów drobno-detalicznych. Przy uruchomieniu sklepów należy dążyć do zlokalizowania ich w każdej siedzibie spółdzielni produkcyjnej oraz uzupełnić sieci sklepów w PGR. Nowe punkty P.S.D. zlokalizować należy wszędzie tam, gdzie dotychczas utrudnione jest ludności korzystanie z zaopatrzenia w artykuły spożywcze pierwszej potrzeby.

b) Należy skorygować rozmieszczenie terenowe składów towarów masowych, w szczególności nawozów sztucznych i materiałów budowlanych — stosownie do stwierdzonych potrzeb.

c) Dla jaknajsprawniejszego zorganizowania wymiany towarowej pomiędzy wsią i miastem należy powołać miejskie przedsiębiorstwa targowiskowe.

d) Rozwinąć należy na szerszą skalę handel obwoźny, który winien objąć swym zasięgiem bardziej oddalone gromady, spółdzielnie produkcyjne i PGR przy czym zarówno trasa objazdowa jak i częstotliwość winny być ustalone ścisłymi harmonogramami.

e) Należy rozwinąć w szerszym niż dotąd zakresie jarmarczną formę handlu. W związku z tym Prezydia Rad Narodowych ustalą roczne kalendarze powiatowych i gminnych jarmarków, których nasilenie winno przypadać na okres wiosny i jesieni, a masa towarowa na tych jarmarkach winna być przystosowana do sezonowych potrzeb ludności wiejskiej.

f) Dla zapewnienia właściwego rozłożenia masy towarowej w terenie Prezydia Rad Narodowych winny systematycznie analizować spływ masy towarowej na poszczególne gminy, a wnioski odnośnie koniecznych zmian przekazywać do Prezydium Woj. Rady Narodowej.

III. W zakresie urządzeń kulturalnych i socjalnych.

1. **Na odcinku szkolnictwa zawodowego.**
Dla zapewnienia gospodarce rolnej jaknajwiększej ilości specjalistów rolnych należy:

a) w latach 1954/55 zwiększyć dobór do szkół rolniczych o 30% w stosunku do 1953 roku. W tym celu Wydział Rolnictwa i Leśnictwa przy ścisłej współpracy z wydziałami politycznymi POM i organizacjami masowymi wzmocni propagandę szkolnictwa rolniczego, wykorzystując do tego celu między innymi prasę i radio

b) każda szkoła rolnicza winna aktywnie włączyć się do upowszechniania wiedzy rolniczej wśród chłopów i spółdzielców, roztaczając opiekę conajmniej nad jedną gromadą lub spółdzielnią, i pomagając w ten sposób w podniesieniu jej wyników produkcyjnych.

2. **Na odcinku upowszechnienia kultury:**

a) Zapewnić należy dalszy ilościowy wzrost świetlic gminnych, osiągając w roku 1955 stan 111 świetlic i zapewniając każdej gminie 1 świetlicę wzorcową, oraz uruchomić dalszych 90 świetlic gromadzkich.

b) Obok ilościowego wzrostu należy wydatnie ożywić pracę świetlic przez dalszy wzrost liczby zespołów artystycznych conajmniej do 3-ch zespołów na 1 świetlicę gminną i 2-ch zespołów na jedną świetlicę gromadzką oraz drogą:
— systematycznej pracy tych zespołów,
— wymiany doświadczeń między świetlicami,
— wiązania programu pracy świetlicowej z aktualną problematyką wsi.

c) W celu upowszechnienia czytelnictwa na wsi liczba punktów bibliotecznych z 839 w 1953 roku winna wzrosnąć do 1035 w r. 1955, w tym na wsi 1002.

d) Sieć bibliotek gminnych i punktów bibliotecznych należy wykorzystać do walki o wzrost produkcji rolnej przez organizowanie wieczorów dyskusyjnych nad książkami rolniczymi z zakresu agrobiologii i zootechniki.

3. **Na odcinku ochrony zdrowia.**

a) W dziedzinie lecznictwa otwartego należy do roku 1955 zapewnić odpowiednią opieką zdrowotną dla ludności wsi przez:
— dokonanie przesunięć stosunkowo nadmiernej ilości lekarzy z terenu trójmiasta na wieś,
— zwiększenie ilości ośrodków zdrowia na wsi, jako bazy organizacyjnej i fachowej dla wiejskich punktów zdrowia z 97 w 1953 roku do 112 w 1955 roku.
— ustanowienie lekarskich stałych ekip dojazdowych, uzupełniających działalność wiejskich punktów zdrowia.

b) Liczba żłobków sezonowych na wsi winna wzrosnąć z 13 w r. 1953 do 34 w r. 1955, przy czym nowe żłobki winny powstać przede wszystkim w środowisku wsi spółdzielczej.
Dla popularyzacji żłobków sezonowych należy korzystać z pomocy organizacji masowych, prasy i radia.

c) Liczba izb porodowych winna wzrosnąć z 31 w r. 1953 do 44 w r. 1955 — przede wszystkim na terenie powiatów: elbląskiego, kartuskiego, kwidzyńskiego, sztumskiego i tczewskiego.

IV. Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do opracowania form organizacyjnych, zmierzających do spopularyzowania niniejszej uchwały w terenie.

Wysiłek Prezydium winien koncentrować się w kierunku:

a) zapoznania z treścią uchwały podległego sobie aparatu wykonawczego,

b) zobowiązania resortowych wydziałów do opracowania szczegółowych planów dla realizacji wytycznych uchwały,

c) zabezpieczenia ze strony resortowych wydziałów pomocy i instruktarzu dla Prezydiów terenowych Rad Narodowych odnośnie realizacji uchwały,

d) udzielenia pomocy radnym i komisjom w przeniesieniu treści uchwały Woj. Rady Narodowej do gromad,

e) dokonywania systematycznej kontroli nad wykonawstwem niniejszej uchwały.

Wojewódzka Rada Narodowa upoważnia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do dokonywania koniecznych ewentualnych zmian w powyższej uchwale, wypływających z przyszłych dyrektyw władz centralnych i wniosków terenowych.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

St. Muszyński — Sekretarz Prezydium

B. Geraga — Przewodniczący Prezydium

Załącznik

do uchwały Woj. R. N. Nr 1/VI/53
z dnia 29. XII. 53 (poz. 1)

Zadania Prezydiów PRN na odcinku wzrostu pogłowia na 100 ha użytków rolnych

POWIAT	1954 Bydło rogate ogółem sztuk	1954 Bydło rogate w tym krów sztuk	1954 Owce sztuk	1954 Trzoda chlewna sztuk	1955 Bydło rogate ogółem sztuk	1955 Bydło rogate w tym krów sztuk	1955 Owce sztuk	1955 Trzoda chlewna sztuk
Elbląg	53,8	33,4	32,7	66	57,5	35,7	35	66
Gdańsk	39,1	25	30,2	60,7	42	26,9	33,2	62,3
Kartuzy	36,3	22,9	32,3	60,4	37,5	23,7	36,1	55
Kościerzyna	32,7	20,7	29,7	50,5	34,9	22,1	33,3	55
Kwidzyń	37,7	24,7	20,1	73,9	41,2	26,5	28,3	73,9
Lębork	33,8	21,4	30,7	44,6	36,3	23	35	56
Malbork	50	30,7	22,5	82,3	54,3	53,3	23,7	82,2
Nowy-Dwór Gd	44,1	27,9	25	71	48,2	30,4	26,3	71
Starogard Gd.	36,4	23,4	24,7	64,6	38,5	24,7	27,7	66
Sztum	40,7	23,6	26,5	79,5	43,7	25,4	29,7	79,5
Tczew	31,4	20,6	26,2	59,5	34,7	22,7	29	[illegible]
Wejherowo	35,2	23	35,2	44,1	57,3	24	[illegible]	[illegible]

PUBLIKACJE

2

OGŁOSZENIE

w sprawie sporządzenia protokółów zdawczo - odbiorczych przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzeń Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 17. VIII. 1953 r. i z dnia 14. XII. 1949 r. (Nr 7) ogłasza się, że sporządzone zostaną protokóły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa:

1. Piekarni położonej w Tczewie przy ulicy J. Dąbrowskiego Nr 21, stanowiącej przedtem własność Tornow Brunona, nieznanego z obecnego miejsca pobytu — **w dniu 30 stycznia 1954 r. o godz. 10-ej** w lokalu Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Tczewie przy ulicy Stalina Nr 7;

2. Piekarni położonej w Kwidzynie przy ulicy Batalionów Chłopskich Nr 56, b. właściciel Bleck Willi — **w dniu 10 lutego 1954 r. o godzinie 10-ej** w lokalu Powszechnej Spółdzielni Spożywców — Sekcja Adm.-Gosp. w Kwidzynie przy ulicy Chopina Nr 6;

3. Piekarni położonej w Kwidzynie przy ulicy Górnej Nr 4, b. właściciel Wichert Ernest — **w dniu 10 lutego 1954 r. o godzinie 10-tej** w lokalu Powszechnej Spółdzielni Spożywców — Sekcja Adm.-Gosp. w Kwidzynie przy ulicy Chopina Nr 6;

4. Piekarni położonej w Kwidzynie przy ulicy Marszałka Rokossowskiego Nr 28 — **w dniu 10 lutego 1954 r. o godzinie 10-tej** w lokalu Powszechnej Spółdzielni Spożywców — Sekcja Adm.-Gosp. w Kwidzynie przy ul Chopina nr 6;

5. Piekarni położonej w Kwidzynie przy ulicy Grunwaldzkiej Nr 15, b. właściciel Kuglin Gustaw — **w dniu 10 lutego 1954 r. o godzinie 10-tej** w lokalu Powszechnej Spółdzielni Spożywców — Sekcja Adm.-Gosp. w Kwidzynie przy ulicy Chopina Nr 6;

6. Piekarni położonej w Kwidzynie przy ulicy Gen. Swierczewskiego Nr 1, b. właściciel Zimmermann Ernest — **w dniu 10 lutego 1954 r. o godzinie 10-tej** w lokalu Powszechnej Spółdzielni Spożywców — Sekcja Adm.-Gosp. w Kwidzynie przy ulicy Chopina Nr 6;

7. Piekarni położonej w Kwidzynie przy ulicy Chopina 16, b. właściciel Rossenau Frydrig — **w dniu 10 lutego 1954 r. o godzinie 10-tej** w lokalu Powszechnej Spółdzielni Spożywców — Sekcja Adm.-Gosp. w Kwidzynie przy ulicy Chopina Nr 6.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w tych przedsiębiorstwach, do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółów zdawczo-odbiorczych.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółów zdawczo-odbiorczych.

3

KOMUNIKAT

Dyrekcji Okręgowej Poczty i Telekomunikacji w Gdańsku

z dnia 8 stycznia 1954 r.

w sprawie uruchomienia nowej agencji pocztowo-telekomunikacyjnej.

Dyrekcja Okręgowa Poczty i Telekomunikacji w Gdańsku podaje do wiadomości, że z dniem 1 grudnia 1953 r. uruchomiła nową agencję pocztowo-telekomunikacyjną w Jastrzębiej Górze, pow. Wejherowo.

Godziny urzędowe nowej agencji: od 8-mej do 11-tej.

Szef Działu Org. i Zatrudn.

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Wydział Prawny

Gdańsk, ul. Okopowa 5, III piętro, pokoje nrnr 364 (Redakcja) i 385 (Administracja)

Telefon nr: 319-87 (wewnętrzny 247)

Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8—15-tej.

Prenumerata: roczna (ze skprowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł. pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł. Przy większej ilości stron 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony.

Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 od każdego dalszego dokumentu.

Wpłaty z góry na konto 293-420-171/2 „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

Cena niniejszego numeru: 2,10 zł.

Odbiorca :

Gdańskie Zakłady Graficzne, zam. 140 - 14.1.54 - 16.1.54 - 1550 + 26 - Druk sat. 60 g 61/86 kl. VII - W-5-10528